

רע"פ 2787/22 - אברהימאטרש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2787/22

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

아버הימאטרש

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בירושלים בתיק עפ"ג 19760-02-22 מיום 4.4.2022 שניתן על ידי כב' השופטים רם ינוגרד, שושנה ליבוביץ ותמר בר-אשר

עו"ד רמי עותמאן

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בירושלים (כב' השופטים ר' ינוגרד, ש'LIBOVIK ו' בר-אשר) בעפ"ג 19760-02-22 מיום 4.4.2022 נדחה ערעור המבקש על גזר דיןו של גזר דין שלום בירושלים (כב' השופטא סלע) בת"פ 31389-03-19 מיום 5.1.2022.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות בעלי שיש לו לגבי מס מס' כאמור בסעיף 38 לחוק מס ערך נוסף, התשל"ו-1975 (להלן: החוק), במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק, בניסיונות מחמירות לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק; ועבירה של שימוש במרמה או תחבולת במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

על פי עובדות כתוב האישום, המבוקש שימוש כמנהל הרשות, בעל מנויות ומנהלה הפעיל של חברת רולרייז בע"מ (להלן: החברה), ואילו מר מגדר עפאנה (להלן: עפאנה), הגם שלא היה רשום כנושא משרה בחברה, שימש בפועל כמנהל פעיל בה, והפעיל את המבוקש לצורך ביצוע העבירות נושא כתוב האישום. על פי המתוואר, עפאנה יצר קשר עם חברי כנופיה המפיצה חשבותיות מס פיקטיביות והציג מהם חשבותיות כאמור על שם חברות שונות (להלן: החברות). בשנים 2012-2014, על מנת להקטין את הכנסותיה החיבוט במע"מ של החברה, כללו המבוקש, עפאנה והחברה בדיוחים למע"מ כמס תשומות את סכום המע"מ הננקוב ב-94 חברות פיקטיביות על שם החברות, בסך של 2,514,808 ש"ח.

2. בהכרעת דינו המרשעה מצא בית משפט השלום כי הן למבוקש והן לעפאנה היה חלק פעיל בניהול החברה, גם אם לא באותה מידת אינטנסיביות ודומיננטיות, וכי שניהם ידעו על אודות הפעולות האסורה שבוצעה בה.

3. בגזר דין עמד בית המשפט על הערכם המוגנים; מידת הפגיעה בהם; נסיבות ביצוע העבירות, בהן, בין היתר, שיעור המס שלא הועבר לקופת המדינה ואי הסרת המחדל; מדיניות העונשה הנהוגת; והשיוי הניכר בהגשת כתב האישום. נוכח כל האמור, קבע בית המשפט כי מתחם העונש הולם במקורה Dunn נע בין שנה לבין שנתיים וחצי שנים מאסר, לצד עונשה נלוית. במלול נסיבות העניין מצא בית המשפט שלא להבחן בין המבוקש לבין עפאנה, וקבע כי יש להשית עליהם עונש זהה, הממוקם בשליש המתחם. בהקשר למבוקש הדגיש בית המשפט כי לא נמצאה הצדקה ליתן לו אפשרות לשחרר פعلاה עם שירות המבחן בהליך שיקומי, וזאת, בין היתר, נוכח התקשחותו המוחלטת לאחריותו למשעים. לפיכך, הטיל בית המשפט על המבוקש ועל עפאנה, כל אחד, 18 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשה נלוית.

4. המבוקש ערער על גזר הדין וערעורו נדחה. ערעור עפאנה על הכרעת הדין וגזר הדין וערעור המדינה על גזר הדין נדחו אף הם. במלול נסיבות העניין קבע בית משפט קמא כי לא נמצא פגם מצדיק את הטעבותם בחומרת העונש. כן מצא בית המשפט כי אין לקבל את בקשת המבוקש להפנותו לשירות המבחן פעמי נספה, כאשר התסקיר שהוגש לא הציע הצעה טיפולית; כאשר אף שירות המבחן התרשם מקיים מצד המבוקש בקבלת אחריות על העבירות; וכן מדיניות העונשה הנהוגת והראוייה במקרים דומים.

5. המבוקש לא השלים עם פסק דין זה ומכאן הבקשה שלפני, בה הוא שב על טענותיו לפני בית משפט קמא. המבוקש מלין, בעיקרו של דבר, על אי שליחתו לקבלת תסקير משלים; על כך שלא ניתן המשקל הראוי לנסיבותיו האישיות ולהליך היחסי ביצוע העבירות; ועל כך שבית המשפט לא חרג מהמתחם מטעמי שיקום.

דין והכרעה

לאחר עיון בבקשתו ובנטפוחה באתי לכלל מסקנה כי דין להידחות.

7. הלה היא כי רשות ערעור ב"גלאול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלת בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינים הפרטיא של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לא-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 5070/17 אבו חמיד נ' מדינת ישראל(4.7.2017)). יתר על כן, כאשר הבקשה ממוקדת בחומרת העונש, כבunningו, תינתן רשות ערעור במקרים חריגים בלבד, בהם ניכרת סטייה משמעותית מדיניות העונשה המקובלת

או הרואיה בעבירות דומות (רע"פ 6779/19 מפארג'ה נ' מדינת ישראל(27.10.2019)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידת אלו, על אף האצטלה העקרונית אותה ניסה המבוקש לשווות לה. ממילא נראה אף כי עונשו אכן חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הרואיה במקרים דומים (ראו והשו, למשל: רע"פ 6781/18 סלמאנס אמר בע"מ נ' מדינת ישראל(1.11.2018); ורע"פ 5140/19 חב' אמוון לשותנים ודלק בע"מ נ' מדינת ישראל(22.10.2019)).

8. הרבה לעלה מן הצורך, דין הבקשה להידחות גם לגופה. בנווגוד לטענת המבוקש, הרי שהערכאות קמא נתנו את המשקל ההולם מכלול הנسبות הצריכות לעניין, לרבות לשיקולי הענישה השונים, וקבעו, בצדק, כי אין להבחן בין עפאננה בגין העונש וכי אין מקום להורות על שליחת המבוקש לקבלת תסקير נוספת מטעם שירות המבחן. למוטר לצין, כי ממילא אין לבקשת זכות קניה שייערך תסקיר בעניינו (רע"פ 5216/20 עלקם נ' מדינת ישראל (6.8.2020)).

9. סוף דבר, הבקשה נדחתת. המבוקש יתייצב לריצוי עונשו בהתאם כאמור בפסק דיןו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, א' באיר התשפ"ב (2.5.2022).

שיפט